

1W-295/2008

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

Pl. Władysława Łokietka 1, 20-109 Lublin, tel.: +48 81 466 2020,
fax: +48 81 466 2021, e-mail: zastepcy.prezydenta2@lublin.eu

BIURO RADY MIASTA LUBLIN
WPLYNEŁO

dnia 2008 -09- 04

L.dz. 1532.....podpis *dr Dreher*

Lublin 29-08 2008

Urząd Miasta Lublin
Biuro Obsługi Mieszkańców
WPLYNEŁO

Dnia 2008 -09- 04

L.Dz. 30.111.109/2008...*lublin*

Pan
Piotr Dreher
Przewodniczący Rady Miasta Lublin

W odpowiedzi na interpelację Pani Wioletty Szafrąńskiej –Kocuć, Radnej Rady Miasta Lublin w sprawie możliwości regulacji uchwałą Rady Miasta zasad lokalizacji stacji bazowych telefonii cyfrowej na terenie m. Lublina uprzejmie informuję, że Lubelska Pracownia Urbanistyczna opracowująca zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina otrzymała do wiadomości opinie Rad Dzielnicowych i Osiedlowych, wnioski mieszkańców miasta dotyczące niezadowolenia z funkcjonowania i przewidywanych realizacji stacji bazowych i masztów telefonii komórkowej oraz opinię Wydziału Ochrony Środowiska UM Lublin dotyczącą zasad lokalizacji w/w urządzeń, sugerujące wprowadzenie zmian w zapisach planów zagospodarowania przestrzennego ograniczających możliwość lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej na terenie m. Lublina.

Podstawowe zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi określone zostały w art. 121 ustawy z dnia 24 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Ochrona ta polega na utrzymaniu poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach ewentualnie zmniejszenie poziomów pól gdy parametry są nie dotrzymane. Zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 122 ustawy Prawo ochrony środowiska minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określił dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposoby sprawdzania dotrzymania tych poziomów, w rozporządzeniu z dnia 30 października 2003 r. (Dz.U. Nr 192. poz. 1883).

Zgodnie z tym rozporządzeniem w otoczeniu źródeł pól elektromagnetycznych pracujących w zakresie częstotliwości od 300 MHz do 300 GHz określa się dopuszczalne poziomy

promieniowania niejonizującego w postaci wartości granicznych wielkości fizycznych, które nie powinny być przekroczone w miejscach dostępnych dla ludzi. W przypadku pól elektromagnetycznych stacji telefonii komórkowej pracujących w zakresie częstotliwości powyżej 300 MHz dopuszczalny poziom promieniowania niejonizującego charakteryzowany jest przez wartość skuteczną natężenia pola elektrycznego równą 7 V/m lub średnią gęstość mocy pola elektromagnetycznego równą 0,1 W/m². Urządzenia i systemy antenowe telefonii komórkowej powinny być tak skonstruowane i eksploatowane, aby całkowicie uniemożliwić ludności dostęp do pól o poziomach wyższych od 7 V/m lub od 0,1 W/m². Spełnienie wymagania dot. nie przekraczania poziomu 0,1 W/m² w miejscach dostępnych dla ludzi jest wystarczającym warunkiem spełnienia przepisów, gdyż tej wartości gęstości mocy odpowiada w polu dalekim wartość natężenia pola elektrycznego zawsze mniejsza od 7 V/m.

Przepisy zagraniczne są generalnie bardziej liberalne w stosunku do przepisów krajowych. Oparte na tych przepisach zalecenia Rady Europy z dnia 12 lipca 1999 r. dot. ograniczenia ekspozycji ludności w polach elektromagnetycznych w zakresie 0 Hz do 300 GHz (1999/519/EC) przyjmuje wartość dopuszczalną gęstości mocy dla zakresu częstotliwości od 400 MHz do 2000 MHz równą $f/200$, co oznacza dla najmniejszej częstotliwości pracy stacji bazowych poziom równy 4,7 W/m².

W polskich ustawach brak było dotychczas przepisów ustalających konkretną wielkość strefy ochronnej (w jednostkach miary – mb.), i normowany był wyłącznie zakres dopuszczalnego poziomu natężenia pola elektrycznego lub dopuszczalnej gęstości pola elektromagnetycznego. Od 21 sierpnia 2007r nowym Rozporządzenie Rady Ministrów przepisy te zostały zmienione tak że w zależności od mocy instalowanych anten zostały określone konkretne odległości (w metrach) jakie muszą być zachowane przy lokalizacji stacji bazowych w stosunku do obszarów ogólnie dostępnych dla ludzi (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007r, zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia Rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko Dz. U. Nr 158 poz 1105) co praktycznie uczyniło obecnie obowiązujące przepisy bardziej liberalnymi.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80 z dnia 10 maja 2003 r. z późn. Zmianami), art. 20 pkt. 2 wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę wraz z załącznikami oraz z dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi. W związku z powyższym nie jest możliwe wprowadzenie zapisów w planach zagospodarowania przestrzennego które były by niezgodne z obowiązującymi przepisami szczególnymi (lokalizacja stacji bazowych w odległości 500 m. od zabudowy mieszkaniowej).

Jednocześnie informuję że na etapie opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego brak jest możliwości wydzielenia terenów pod realizację masztów i stacji bazowych ze względu na brak danych od operatorów, związane z nowym

zagospodarowaniem przemieszczenia mieszkańców , zmianę systemów łączności , realizację usług ponadpodstawowych, co związane jest z ilością i rozmieszczeniem w/w urządzeń . Sposób obsługi telekomunikacyjnej na terenie objętym opracowaniem określają zasady obsługi zawarte w tekście uchwały oraz paragraf uchwały o treści : „dla wyznaczonych funkcji terenów oprócz projektowanych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej (elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia , gazowych i innych) ustala się realizację innych koniecznych sieci i urządzeń obsługi technicznej nie przewidzianej w planie w ilości i zakresie niezbędnym dla zaspokojenia potrzeb użytkowników”.

Obowiązująca równość podmiotów wobec prawa uniemożliwia pełne zrealizowanie żądań mieszkańców to znaczy eliminacji stacji z terenów zabudowy mieszkaniowej . Oznaczało by to brak możliwości korzystania z telefonii komórkowej w obrębie miasta. Lubelska Pracownia Urbanistyczna poszukuje optymalnych rozwiązań w celu pogodzenia oczekiwań mieszkańców i zamierzeń inwestycyjnych operatorów, ale wpisanie całkowitego zakazu lokalizacji masztów i stacji bazowych w zaproponowanej treści jest niemożliwe z punktu widzenia obowiązujących przepisów prawnych.

Uważam natomiast, że zapisy zaproponowane przez Wydział Ochrony Środowiska (pismo nr OŚ.OR.0058-6/08) z dnia 18-08-2008 mogłyby stać się przedmiotem Uchwały Rady Miasta , po wcześniejszej aprobacie Biura Radców Prawnych pod kątem zgodności z prawem.

Taka uchwała jako akt prawa miejscowego (w przypadku pozytywnej opinii Biura Radców Prawnych) mogłaby dopiero stać się podstawą do zamieszczenia w planach stosownych (sugerowanych przez W.O.Ś i mieszkańców) zapisów.

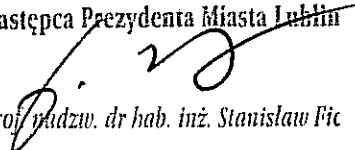
W załączeniu pismo Wydziału Ochrony Środowiska nr OŚ.OR.0058-6/08 z dnia 18-08-2008.

Pozwolenia na budowę stacji bazowych telefonii cyfrowej na terenie miasta Lublina są wydawane od 1996r. Początkowo dotyczyło to trzech operatorów t j. Polkomtel S.A; Polskiej Telefonii Cyfrowej i Polskiej Telefonii Komórkowej Centertel. Od 2006 r swoją sieć buduje też czwarty operator P4 Sp. z o.o. Do chwili obecnej tutaj. Urząd wydał pozwolenia na budowę i potwierdził przyjęcie zgłoszenia dla ok. 200 stacji bazowych. W tej ilości zdecydowanie przeważają stacje zlokalizowane na budynkach publicznych (kościoły szpitale biura w tym także budynki mieszkalne). Stacje bazowe zlokalizowane jako wolnostojące wieże występują zdecydowanie w mniejszej ilości. Jednocześnie należy zaznaczyć że to inwestor występuje z propozycją lokalizacji stacji a Gmina takie usytuowanie stacji akceptuje lub nie w zależności od spełnienia wszystkich wymaganych prawem przepisów.

Ponieważ przedstawienie pełnego wykazu wydanych zezwoleń na budowę stacji bazowych (za okres 10lat) wymaga czasu więc taka lista zostanie przesłana w późniejszym możliwie jak najkrótszym terminie.

Odnosnie częstotliwości kontroli stacji bazowych telefonii cyfrowej oraz konsekwencji wyciąganych w stosunku do operatorów w razie stwierdzonych nieprawidłowości informuję, że ustawa Prawo budowlane zgodnie z zasadą generalną wyrażoną w art. 61 nakłada obowiązek właściwego utrzymania i użytkowania (w tym przeprowadzania okresowych kontroli) na właściciela lub zarządcę obiektu budowlanego. Kontrola utrzymania obiektów budowlanych we właściwym stanie technicznym należy do kompetencji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Posiada on także kompetencje do nakazania przeprowadzenia kontroli stanu technicznego obiektu budowlanego .

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

prof. nadzw. dr hab. inż. Stanisław Fic